починаючи з балансування по вкладених заголовкам тунелів до дешифрування трафіку, досягають цього шляхом додавання інтерфейсів 40/100G. Обмеження, у різних виробників, базовим функціоналом брокерів, які забезпечують обробку до 32 інтерфейсів 100G на 1U, не дозволяє фізично розмістити більше інтерфейсів 1U на передній панелі. Саме тому, виникає проблема зниження навантаження на засоби аналізу, а для складної інфраструктури неможливо забезпечити навіть вимоги до базової функції. Це призводить до того, що сесія, яка розподілена по кількох тунелях, або забезпечена MPLS-маркерами, може бути розбалансована на різні екземпляри аналізатора, в результаті чого повністю випаде з аналізу. Такі моделі, на жаль, не можуть бути використані з високою Терабітною продуктивністю, але ж на їх основі існує можливість побудувати реально якісну та сучасну систему для інформаційної безпеки. В такій системі, насамперед, кожен засіб, що здійснює аналіз, гарантовано отримає інформацію, яка тільки в такій формі, яка необхідна для виконання завдань з аналізу в найбільш доступному вигляді.

Отже, прогрес в безпеці інформаційних технологій відкриває нові горизонти саме в кібербезпеці з її багатогранними можливостями.

Ключові слова: інформаційно-телекомунікаційні технології, інформаційні технології, безпека, брокери мережевих пакетів, трафік, управління, агрегатори трафіку.

Ключевые слова: информационно-телекоммуникационные технологии, информационные технологии, безопасность, брокеры сетевых пакетов, трафик, управления, агрегаторы трафика.

Key words: information and telecommunication technologies, information technologies, security, network packet brokers, traffic, management, traffic aggregators.

ЗАДЕРЕЙКО ОЛЕКСАНДР ВЛАДИСЛАВОВИЧ

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри інформаційних технологій,
кандидат технічних наук, доцент

ЗАХИСТ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУВЕРЕНІТЕТУ ГРОМАДЯН

Сучасна людина не може повністю вимкнутися з інформаційного обміну. Це приводить до обмеження її когнітивних можливостей і як наслідок, до втрати її особистого інформаційного суверенітету. Перебуваючи під впливом інформаційних потоків, вона піддається різним погрозам: синдрому інформаційної втоми, інформаційної поразки, відкритості до маніпуляції свідомістю.

Цей беззаперечний факт обумовлює два найбільш актуальних завдання, які стоять перед кожною людиною – вибирати з інформаційного мейнстріму тільки ту інформацію, яка дозволить протидіяти інформаційному ураженню і як наслідок – маніпуляції свідомістю через інформаційну дію [1, с. 74].

Характерні особливості інформаційної поразки людини

Нав'язлива ідея. Розумове життя «ураженого» спрощується, він стає здатний говорити рівно на одну тему. Решта його не цікавить, робота йде геть, сім'я теж, заробіток, годування видавлюються на периферію свідомості на мінімальному необхідному рівні.

Дофамінові цикли. Найімовірніше, інформаційний вірус чисто хімічно вбудовується у деякий біохімічний ланцюжок в захопленому організмі і створює справжнє, реальне хімічне збудження. Людина, що є зараженою інформаційним вірусом, стає медійним дофаміновим наркоманом – їй треба прямо з ранку жахнутися, розсердитися, збудитися, повоювати у віртуальному просторі, потім заспокоїтися, відчути викид адреналіну і гормонів.

Медійна наркоманія. Зараженій людині постійно потрібно підтримувати рівень збудження, тобто їй треба постійно отримувати дозу жахів, обурення із зовнішнього середовища, із ЗМІ, соціальних мереж, блогів і так далі. Фактично, це вимога інформаційного вірусу – для нового володаря мозку людини, викачувати керуючі оновлення і інструкції [2].

Дві реальності, що не перетинаються у свідомості. Оскільки людині все-таки потрібно якось жити, в мозку виникають дві реальності, два шари, між якими «ураженого» треба перемикатися. Це перемикання, відбувається непомітно:

– схоже, що одна, лакована інформаційним вірусом, реальність служить для спілкування, особливо з опонентами, для повсякденного існування, щоб не нервувати, і для отримання дофаминів, а для вирішення реальних життєвих проблем вірус-наїзник іноді відпускає свого носія в другу реальність, де тому доводиться бачити світ як він є, з усіма його реальними тривогами і жахами, і приймати реальні рішення;

– вражаюче, що при цьому сам уражений не помічає цих переходів з однієї реальності в іншу. Він як би живе своєю «дитиною» в оптимістичній реальності ЗМІ і соцмереж, а своїм «дорослим» – зрідка – у реальності зростання цін, заклику дітей, зростання злочинності, розвалу економіки і інших ризиків.

Самі по собі інформаційні віруси в середньому досить нестійкі. Ураженість вірусом без зовнішнього підживлення зазвичай обчислюється днями або годинами. Але сподіватися на самолікування важко. Зараз інформаційні віруси – це серіал з купою сезонів.

Захист від шкідливої інформаційної дії

Гарантованих ліків для ураженої людини немає тому що це все одно, що намагатися раціоналізувати почуття для закоханого. Для людини, яка перенесла інформаційну атаку необхідно робити наступне:

По-перше, необхідно знати, що бувають інформаційні віруси, до яких у людини немає і не може бути імунітету. Бути обережним. Пам'ятати, що потік новин і постів – свідомо каламутний, забруднений. Зробити пріоритетним простий принцип: якщо медіа (ЗМІ і блоги) на чомусь особливо наполягають, то це точно брехня.

По-друге, треба вміти розпізнавати найбільш характерні ознаки інформаційного вірусу: гачок, повторення впровадження, спонукання до поширення, спонукання до дії.

По-третє, необхідно шукати і накопичувати так звані чисті джерела. Постійно нічому не вірити дуже важко, це стомлює розум і почуття. Треба скласти для людини набір осіб, авторів, джерел, яким ви просто маєте довіру. Це може бути рубриційований, маркірований набір: цьому авторові я вірю в цій конкретній предметній області (тому що він фахівець, що шанує себе).

Окрема людина (громадянин) може собі дозволити тільки «особисту інформаційну гігієну». Таке становище вимагає від держави створення здорового інформаційного середовища громадян на основі комплексних антивірусних заходів, які ґрунтуються на власних: підручниках, книгах, фільмах, святах, ідеології [3, с. 13].

Список використаної літератури:

1. Концептуальні основи захисту інформаційного суверенітету України: монографія / О.В. Задерейко, О.В. Троянський, Р.І. Чанишев. – Одеса: Фенікс, 2018. – 112. с.
2. Про мозговые вирусы. Roem: веб-сайт. URL: http://roem.ru/2014/08/07/ashmanov104753/ (дата звернення: 21.04.2020).
3. Проблемные аспекты защиты информационного суверенитета государства и перспективы его защиты в Украине / Задерейко А.В., Троянский А.В., Чечельницкий В.Я. // Юридичний науковий електронний журнал. – 2017. – № 2. – С. 10-13.

Ключові слова: інформаційні віруси, шкідлива інформаційна дія, інформаційна поразка людини, інформаційна втома, вплив інформаційних потоків.

Ключевые слова: информационные вирусы, вредное информационное действие, информационное поражение человека, информационная усталость, влияние информационных потоков.

Key words: information viruses, information defeat, harmful information action, human information defeat, information fatigue, influence of information flows.

ТРОФИМЕНКО ОЛЕНА ГРИГОРІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри інформаційних технологій,
кандидат технічних наук, доцент

НОВАЦІЇ ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ПАСПОРТІВ

Нині інтернет, цифрові послуги, інформаційно-комунікаційні технології стали невідривною частиною економіки в усьому світі: від електронного документообігу, інтернет-магазинів та онлайн-банкінгу до систем інтернету речей та інтелектуальних систем управління